

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა
საქართველოს სახელით

25.04.201- წელი
ქ.ამბროლაური

შ ე ს ა ვ ა ლ ი ნ ა წ ი ლ ი

ამბროლაურის რაიონული სასამართლო
მოსამართლე - გ-----მ გოცირიძე
სხდომის მდივანი - ქეთევან არჩვაძე

მოსარჩელე - გ-----ჩ-----ი
წარმომადგენელი - ნ-----ქ-----

მოპასუხე - ს-----

წარმომადგენელი - ო----ხ-----ი

მესამე პირი - ს-----ი
მესამე პირი - თ-----წ-----ი
მესამე პირი - გ-----ჩ-----ი
წარმომადგენელი - ს-----ი
მესამე პირი - ა-----ი
წარმომადგენელი - ს-----ი
მესამე პირი - მ-----ი
წარმომადგენელი - გ-----ი
მესამე პირი - ი----ჩ-----ი
წარმომადგენელი - გ-----ი
მესამე პირი - გ-----ი
წარმომადგენელი - რ-----ი
მესამე პირი - რ-----ი
მესამე პირი - გ-----ი

დავის საგანი - ინდივიდუალური ადმინისტრაციული სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობა და ახალი ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ ი ნ ა წ ი ლ ი

1.სასარჩელო მოთხოვნა (დაზუსტებული):

1.1.ბათილად იქნეს ცნობილი სა-----
2012 წლის 0----- N8----- გადაწყვეტილება საკუთრების უფლების რეგისტრაციის შესახებ.

1.2.ბათილად იქნეს ცნობილი საჯარო რეესტრის ეროვნული სა-----
-----ს 2--- წლის 0- ივნისის N8-----
-, 2--- წლის 13 სექტემბრის N 8-----, 2--- წლის 1- აგვისტოს N 8----- და 2--- წლის 0-
სექტემბრის N8----- რეგისტრაციის შესახებ გადაწყვეტილებები.

1.3 ბათილად იქნეს ცნობილი ს-----ოს 2--- წლის 1- ოქტომბრის N
4---- გადაწყვეტილება ადმინისტრაციული საჩივრის ნაწილობრივ დაკმაყოფილებაზე
უარის თქმისა და ნაწილობრივ განხილვაზე უარის თქმის შესახებ.

1.4. დაევალოს სა----- ახალი ინდივიდუალური
ადმინისტრაციული – სამართლებრივი აქტის გამოცემა გ----- ჩ-----ის უფლების
რეგისტრაციის შესახებ უძრავი ქონების (ს/კ 8----- 1/2
ნაწილზე.

მოსარჩელისა და მისი წარმომადგენლის განმარტებით, 2--- წლის 12 ივლისს ქონების
რეგისტრაციის დეპარტამენტის ეროვნული რეგისტრაციის მართვის სამსახურის ი-----
----- განცხადებით მიმართა გ----- ჩ-----მა და მოითხოვა ო-----
----- მდებარე უძრავ ნივთზე მემკვიდრეობის საფუძველზე საკუთრების
უფლების რეგისტრაცია. N8----- განცხადებას დაინტერესებულმა პი--- დაურთო
პირადობის დამადასტურებელი დოკუმენტის ასლი, ასევე, მიუთითა N8-----
განცხადებას თანდართულ სამკვიდრო მოწმობასა და 8----- განცხადებას თანდართულ
დოკუმენტაციაზე, ესენია:ტექნიკური პასპორტის ასლი და ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან.
2--- წლის 24 ივლისს ქონების რეგისტრაციის დეპარტამენტის რეგიონული რეგისტრაციის
მართვის სამსახურის ი----- მიიღო სარეგისტრაციო წარმოების შეჩერების
შესახებ N8----- (24.0-2---) გადაწყვეტილება, რომლითაც დაინტერესებულ პირს
განუმარტა, რომ საკადასტრო კოდზე 8----- არ ფიქსირდებოდა მესაკუთრედ ჩ-----ი ნ--
-----ს ძე, ამავე დროს საკადასტრო კოდი 8----- არის დაყოფილი 8----- და 8---
-----საკადასტრო კოდებად. შესაბამისად, დასაზუსტებელი იყო მოთხოვნა.

2--- წლის 2 აგვისტოს, გ----- ჩ-----ის წარმომადგენელმა ნ----- ქ-----მ N 8-----
სარეგისტრაციო წარმოების ფარგლებში, დააზუსტა მოთხოვნა და განმარტა,რომ
რეგისტრაცია მოთხოვნილი იყო 8-----საკადასტრო კოდით რეგისტრირებულ უძრავ
ნივთზე.

გ----- ჩ-----ი წარმოადგენს მამის – ნ----- ჩ-----ის მემკვიდრეს.მან წარადგინა მამის
უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტი ტექნიკური პასპორტის ასლი, რომლის

საფუძველზე, უძრავი ქონების რეგისტრაცია უნდა განხორციელებულიყო.

2--- წლის 8 აგვისტოს ქონების რეგისტრაციის დეპარტამენტის რეგიონული რეგისტრაციის მართვის სამსახურის ი----- მიიღო რეგისტრაციაზე უარის თქმის შესახებ N8-----0- (0-0-2---) გადაწყვეტილება, ვინაიდან უკვე რეგისტრირებული იყო უფლება უძრავ ნივთებზე უფლებათა რეესტრში, შესაბამისად, აღნიშნული უფლება არ ექვემდებარებოდა ხელმეორედ რეგისტრაციას. რეგისტრაციაზე უარის შესახებ გადაწყვეტილება გასაჩივრდა ადმინისტრაციული საჩივრით, რომლის მოთხოვნა იყო 8-----, 8-0-2-0--.----- და 8-----.----- საკადასტრო კოდეზზე რეგისტრაციის შესახებ გადაწყვეტილებების გაუქმება, რეგისტრაციაზე უარის თქმის შესახებ N8-----0- (0-0-2---) გადაწყვეტილების ბათილად ცნობა და N8----- განცხადებასთან დაკავშირებით რეგისტრაციის შესახებ გადაწყვეტილების მიღება. 2--- წლის 1- ოქტომბერს საჯარო რეესტრის ეროვნულმა სააგენტომ მიიღო N 4----- გადაწყვეტილება ადმინისტრაციული საჩივრის ნაწილობრივ დაკმაყოფილებაზე უარის თქმისა და ნაწილობრივ განხილვაზე უარის თქმის შესახებ, რაც გახდა წინამდებარე სარჩელით სასამართლოსათვის მო---თვის საფუძველი, რადგან გასაჩივრებული ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ – სამართლებრივი აქტები გამოცემულია კანო--ს მოთხოვნათა დარღვევით, რის გამოც მოსარჩელე ითხოვს მათ ბათილად ცნობას და ახალი ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ – სამართლებრივი აქტის გამოცემას საკუთრების უფლების რეგისტრაციის თაობაზე.

2. მოპასუხის პოზიცია

მოპასუხე საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოსა და საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს ი----- წარმომადგენელმა სარჩელი არ ცნო და განმარტა, რომ მოსარჩელე მხარის სასარჩელო მოთხოვნა, როგორც ფაქტობრივად, ისე სამართლებრივად არის უსაფუძვლო, დაუსაბუთებელი და იგი არ უნდა დაკმაყოფილდეს. 2012 წლის 27 აპრილს გ-----მა (პირადი ნომერი 3-----) N8-----; სარეგისტრაციო განცხადებით მიმართა მარეგისტრირებელ ორგანოს და მოითხოვა საკუთრების უფლების რეგისტრაცია მართლზომიერ მფლობელობაში (სარგებლობაში) არსებულ უძრავ ნივთზე, რომელიც მდებარეობს ო----- ო----- სამსახურმა მიიღო რეგისტრაციის შესახებ N8----- (03.0-2012) გადაწყვეტილება, რომელსაც საფუძვლად დაედო საარქივო ცნობა (NAA2-----, თარიღი: 30/0-/201-წ.) 8----- საკადასტრო კოდით, დაზუსტებული მონაცემებით 1500კვ.მ მიწის ნაკვეთსა და მასზე მდებარე შენობა-ნაგებობაზე, მესაკუთრეებად რეგისტრირებულ იქნენ: რ-----ი, (პ.ნ.-----), გ-----ი (პ.ნ. 3-----), თ----- წ-----ი (პ.ნ. 3-----), გ----- ჩ-----ი (პ.ნ.3-----), ა-----ი (პ.ნ. 3-----) და ს----- ჩ-----ი (პ.ნ. 3-----).

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სარეგისტრაციო სამსახურის გადაწყვეტილებები შეესაბამება მოქმედ კანონმდებლობას და არ არსებობს მათი ბათილად ცნობის სამართლებრივი საფუძვლები. ასევე, უსაფუძვლოა მოსარჩელის მოთხოვნა სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს N 4----- გადაწყვეტილების გაუქმებასთან დაკავშირებით, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2--- წლის 12 ივლისს, ქონების რეგისტრაციის დეპარტამენტის რეგიონული რეგისტრაციის მართვის სამსახურის იმ-----ს, 8----- განცხადებით მიმართა გ----- ჩ----- მა და მოითხოვა ო----- მდებარე უძრავ ნივთზე მემკვიდრეობის

საფუძველზე, საკუთრების უფლების რეგისტრაცია. N8----- განცხადებას დაინტერესებულმა პი--- დაურთო პირადობის დამადასტურებელი დოკუმენტის ასლი, ასევე, მიუთითა N8----- განცხადებას თანდართულ სამკვიდრო მოწმობასა და N8----- განცხადებას თანდართულ დოკუმენტაციაზე, ესენია: ტექნიკური პასპორტის ასლი და ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან.

სარეგისტრაციო წარმოების შეჩერების შესახებ ქონების რეგისტრაციის დეპარტამენტის რეგიონული რეგისტრაციის მართვის სამსახურის ი----- N8----- (1-0-.2---) გადაწყვეტილებით, დაინტერესებულ პირს მომსახურების საფასურის გადახდის დამადასტურებელი დოკუმენტის წარსადგენად, განესაზღვრა ვადა: 3 სამუშაო დღე.

2---წლის 24 ივლისს, ქონების რეგისტრაციის დეპარტამენტის რეგიონული რეგისტრაციის მართვის სამსახურის ი----- მიიღო სარეგისტრაციო წარმოების შეჩერების შესახებ N8----- (24.0-.2---) გადაწყვეტილება, რომლითაც დაინტერესებულ პირს განუმარტა, რომ საკადასტრო კოდეზ 8----- არ ფიქსირდებოდა მესაკუთრედ ჩ----- ი ნ-----ს ძე. ამავდროს საკადასტრო კოდი 8----- არის დაყოფილი 8----- და 8----- საკადასტრო კოდეზად. შესაბამისად, დასაზუსტებელი იყო მოთხოვნა.

2--- წლის 2 აგვისტოს გ----- ჩ-----ის წარმომადგენელმა ნ----- ქ-----მ N8----- სარეგისტრაციო წარმოების ფარგლებში, დააზუსტა მოთხოვნა და განმარტა, რომ რეგისტრაცია მოთხოვნილი იყო 8----- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებულ უძრავ ნივთზე.

2--- წლის 8 აგვისტოს ქონების რეგისტრაციის დეპარტამენტის რეგიონული რეგისტრაციის მართვის სამსახურის ი----- მიიღო რეგისტრაციაზე უარის თქმის შესახებ N8-----0- (0-0-.2---) გადაწყვეტილება, ვინაიდან უკვე რეგისტრირებული იყო უფლება უძრავ ნივთებზე უფლებათა რეესტრში. შესაბამისად, აღნიშნული უფლება არ ექვემდებარებოდა ხელშეკრულებით რეგისტრაციას. უძრავ ნივთებზე უფლებათა რეესტრის მონაცემებით დგინდება, რომ 8----- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული უძრავი ნივთის პირველადი რეგისტრაცია განხორციელდა რეგისტრაციის შესახებ ო--ს სარეგისტრაციო სამსახურის N8----- (03.0-.2012) გადაწყვეტილებით. უფლების დამადასტურებელ დოკუმენტს წარმოადგენს 201- წლის 30 აგვისტოს NAA2----- საარქივო ცნობა.

დღევანდელი მდგომარეობით, უძრავ ნივთებზე უფლებათა რეესტრის მონაცემებით, 8-0-.2-.0-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული 244კვ.მ უძრავი ნივთის (შენობა ნაგებობის საერთო ფართი:48-კვ.მ) მესაკუთრეები არიან:გ-----ი (პ.ნ 3-----), გ-----ი (პ.ნ. 0-----) ი--- ჩ-----ი (პ.ნ 0-----) მ-----ი (პ.ნ. 0-----) და რ-----ი (პ.ნ.-----). უფლების დამადასტურებელ დოკუმენტებს წარმოადგენს:საარქივო ცნობა NAA2-----, გამიჯვნის ხელშეკრულება (დამოწმების თარიღი:1-0-.2--წ, საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტო), ნასყიდობის ხელშეკრულება (დამოწმების თარიღი: 0-.-სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტო,)ნასყიდობის ხელშეკრულება (დამოწმების თარიღი:1-0-.2---, საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტო), ნასყიდობის ხელშეკრულება (დამოწმების თარიღი:1-0-.2---,სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტო) გამიჯვნის ხელშეკრულება (დამოწმების თარიღი:1-0-.2---,სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტო), ადმინისტრაციული საჩივრის ავტორი უძრავ ნივთზე საკადასტრო კოდი 8-0-.2-.0--.

)საკუთრების უფლების რეგისტრაციის საფუძვლად მიუთითებს გ----- ჩ-----ის მამკვიდრებლის – ნ----- ჩ-----ის და ე----- ჩ-----ის სახელზე გაცემულ ტექნიკური აღრიცხვის პასპორტზე.

საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს ტექნიკური აღრიცხვის არქივში წარმოდგენილია უძრავი ნივთის ტექნიკური აღრიცხვის ბარათი კონკრეტული მისამართით: „ო----- სააღრიცხვო ბარათის შესაბამის გრაფაში მითითებულია: ე----- ს----- ძე ჩ-----ი და ნ-----ს ძე ჩ-----ი, საფუძველი: სააღრიცხვო მასალა, თარიღი 27.12.1987 წელი, მთლიანი სახლთმფლობელობის საერთო მახასიათებელია: უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტის გარეშე არსებული ფართი: ლიტერი „ა“ ფართით 244.80 კვ.მ.ლიტერი „ბ“ ფართით 96.50კვ.მ მიწის ნაკვეთის საერთო ფართი შესაბამის გრაფაში მითითებულია 1261.00 კვ.მ. მასალებში წარმოდგენილია 20-- წლის 1-აგვისტოს საკრებულოს სხდომის გადაწყვეტილება N3 (ასლი) 800 კვ.მ მიწის ფართზე.

2-- წლის 20 ივნისს N1----- სამკვიდრო მოწმობის თა--ხმად,გ----- ჩ-----ი არის ნ----- ჩ-----ის კანო--სმიერი მემკვიდრე.

აღსანიშნავია, რომ უძრავ ნივთებზე უფლებათა რეესტრის მონაცემებით, მოსარჩელის მამკვიდრებლის – ნ----- ჩ-----ის (პ.ნ 0-----) სახელზე დაუზუსტებელი მონაცემებით, რეგისტრირებულია 800კვ.მ. მიწის ნაკვეთი და მასზე მდებარე შენობა-ნაგებობა 8-0-.------ საკადასტრო კოდით.უფლების დამადასტურებელ დოკუმენტად მითითებულია საკუთრების უფლების მოწმობა N191 (გაფორმების თარიღი:2-----წ.),გაცემული ო----- საკრებულოს მიერ.

ადმინისტრაციული საჩივრის განხილვის ფარგლებში, გამოკვლეულ იქნა, რომ არ დგინდება 8----- საკადასტრო კოდით, გ-----ის კომლის წევრებზე საკუთრების უფლებით რეგისტრირებული და ტექნიკური აღრიცხვის არქივში ე----- ს----- ძე ჩ-----ის და ნ-----ს ძე ჩ-----ის სახელზე აღრიცხული უძრავი ნივთების იდენტიურობა.სააგენტო მიუთითებს, რომ ე----- ს----- ძე ჩ-----ი 1981 წლიდან გადახაზულია საკომლო წიგნებში და გ-----ის კომლის წევრად აღარ ფიქსირდება.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება სრულად შეესაბამება საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილ მოთხოვნებს, დაცულია აქტის მომზადების და გამოცემის კანო--თ დადგენილი მოთხოვნები, აქედან გამომდინარე, არ არსებობს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-60 პრიმა მუხლის შესაბამისად, აქტის ბათილად ცნობის საფუძვლები.

3.მესამე პირის პოზიცია

მესამე პირებმა და მათმა წარმომადგენლებმა წარმოდგენილი შესაგებლით, სარჩელი არ ცნეს და განმარტეს, რომ ტექნიკური პასპორტისა და საარქივო ცნობის საფუძველზე, სადავო ქონების მესაკუთრე იყო ე----- ჩ-----ი. 2001-20-- წლის მონაცემებით, კომლის უფროსად ფიქსირდება ე----- ჩ-----ის მეუღლე გ-----ი. წევრები არიან: რ----- ე-----ს ძე ჩ-----ი – შვილი, ს----- ე-----ს ძე ჩ-----ი – შვილი, თ----- ვ----- ასული წ-----ი – რძალი, ა-----ი –შვილიშვილი, გ----- ჩ-----ი – შვილიშვილი. გ----- ჩ-----ი არის ს-

----- ე-----ს ძე ჩ-----ის შვილი.

მოსარჩელის მითითება იმაზე, რომ სადავო ქონებაზე საკუთრების უფლება ჰქონდა ნ----- ჩ-----ს, არის უსაფუძვლო და დაუსაბუთებელი. საქმეში არსებული მასალებიდან დასტურდება, რომ აღნიშნული ქონება წარმოადგენდა კომლის ქონებას და საარქივო ცნობის თა--ხმად, კომლის წევრები იყვნენ ე----- ჩ-----ი და მისი ოჯახის წევრები (ცოლი და შვილები), ხოლო ე-----ს ძმა – ნ----- ჩ-----ი არ იყო კომლის წევრი. რაც იმას ნიშნავს, რომ ამ ქონებაზე ტექნიკურ პასპორტში ნ----- ჩ-----ი თა--მესაკუთრედ რომც ყოფილიყო მითითებული, რადგა--ც იგი არ იყო კომლის წევრი, მას მაინც არ ექნებოდა ამ ქონებაზე თა--საკუთრების უფლება. აქვე აღსანიშნავია, რომ ტექნიკურ პასპორტში ნათლად ჩანს მესაკუთრის ვინაობა. მესაკუთრედ მითითებულია ე----- ჩ-----ი, ხოლო ე----- ჩ-----ის ქვემოთ მიწერილი სახელი არასრულია, რაც ეჭვს ბადებს, რომ სწორედ ნ----- ჩ-----ია პასპორტში მითითებული.

სადავო ქონებაზე საკუთრების უფლება მესამე პირებმა შეიძინეს კანო--ს ყოველგვარი დაცვით. კერძოდ, გ-----ი, რ----- ჩ-----ი, ს-----ი, თ----- წ-----ი, ა-----ი და გ----- ჩ-----ი 2001–20-- წლის მონაცემებით, არიან კომლის წევრები და სწორედ საარქივო ცნობისა და გამიჯვნის ხელშეკრულებების საფუძველზე, მართლზომიერად დაირეგისტრირეს სადავო უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლება საჯარო რეესტრში, ხოლო რაც შეეხება – ი---- ჩ-----ს, გ-----სა და მ-----ს, აღნიშნულმა პირებმა საკუთრების უფლება უძრავ ქონებაზე შეიძინეს რეგისტრირებული მესაკუთრისაგან. ამასთან--ვე, მათთვის არ იყო ცნობილი ამ ქონებაზე რაიმე დავის არსებობის თაობაზე და ენდნენ საჯარო რეესტრის უტყუარობისა და სისრულის პრეზუმციას.

აღნიშნულიდან გამომდინარე მიაჩნიათ, რომ სარჩელი უსაფუძვლოა და არ არსებობს გადაწყვეტილებების გაუქმების სამართლებრივი საფუძველი.

4. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები:

4.1.1 მოსარჩელის მითითებით, გ----- ჩ-----ის მამას ნ----- ჩ-----ს მართლზომიერ მფლობელობასა და საკუთრებაში ჰქონდა საცხოვრებელი სახლი ო-----, სოფელ ლ-----, სადაც იზოლირებულად ცხოვრობდა ძმასთან ე----- ჩ-----ის ოჯახთან ერთად. აღნიშნული უძრავი ქონება დაირეგისტრირა მხოლოდ ე----- ჩ-----ის მეუღლემ და შვილებმა, როგორც კომლის წევრებმა საარქივო ცნობის საფუძველზე, საკადასტრო კოდით N8-----. აღნიშნული უძრავი ქონება რეგისტრირებულ თა--მესაკუთრეთა შორის, გამიჯვნის ხელშეკრულების საფუძველზე, დაიყო N8----- და N8----- საკადასტრო კოდეზად. დასახელებულ ქონებაზე გ----- ჩ-----ის მამის – ნ----- ჩ-----ის უფლების დამდგენი დოკუმენტი – ტექნიკური პასპორტი დაცულია საჯარო რეესტრის ტექნიკური ინვენტარიზაციის არქივში.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 201- წლის 30 აგვისტოს N AA2----- საარქივო ცნობა
- ტექნიკური პასპორტი
- მხარეთა ახსნა – განმარტება

4.1.2 2-- წლის 1- მაისის გამიჯვნის ხელშეკრულებით, გ-----ი, რ-----ი, ს-----ი, თ---- წ-----ი, ა-----ი, გ----- ჩ-----ის წარმომადგენელი თ---- წ-----ი (დედა) და ს-----ი(მამა) შეთანხმდნენ, რომ ო----- მდებარე მათ თა--საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება ს/კ 8----- გამიჯნონ წარმოდგენილი შიდა აზომვითი ნახაზის მიხედვით, კერძოდ: გ-----ის და რ-----ის საკუთრებაში დარჩეს ნახაზზე ლურჯად შეფერილი ფართი -248,5 კვ.მ, ხოლო ს-----ის, თ---- წ-----ის, ა-----ის და გ----- ჩ-----ის საკუთრებაში დარჩეს ნახაზზე ყვითლად შეფერილი ფართი 134.1 კვმ, მიწის ნაკვეთი კი დარჩეს თა--საკუთრებაში, ფართით – 1500 კვ.მ, რასაც ადასტურებენ ხელისმოწერით გ-----ი, ს-----ი, თ---- წ-----ი, ა-----ი, გ----- ჩ-----ის წარმომადგენელი თ---- წ-----ი და ს-----ი.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

2-- წლის 1- მაისის გამიჯვნის ხელშეკრულება.

4.1.3 2-- წლის 1- მაისის გამიჯვნის ხელშეკრულებით, გ-----ი, რ-----ი, ს-----ი, თ---- წ-----ი, ა-----ი, გ----- ჩ-----ის წარმომადგენელი თ---- წ-----ი (დედა) და ს-----ი(მამა) შეთანხმდნენ, რომ ო----- მდებარე მათ თა--საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება ს/კ 8----- გამიჯნონ წარმოდგენილი შიდა აზომვითი ნახაზის მიხედვით, კერძოდ: გ-----ის და რ-----ის საკუთრებაში დარჩეს ნახაზზე ლურჯად შეფერილი ფართი -248,5 კვ.მ, ხოლო ს-----ის, თ---- წ-----ის, ა-----ის და გ----- ჩ-----ის საკუთრებაში დარჩეს ნახაზზე ყვითლად შეფერილი ფართი 134.1 კვმ, მიწის ნაკვეთი კი დარჩეს თა--საკუთრებაში, ფართით – 1500 კვ.მ, რასაც ადასტურებს ხელისმოწერით რ-----ი.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

2-- წლის 1- მაისის გამიჯვნის ხელშეკრულება.

4.1.4 2-- წლის 14 აგვისტოს გ----- ჩ-----ის (გამყიდველი)წარმომადგენელს თ---- წ-----ს, ა-----ს, გ-----ს, თ---- წ-----ს, რ-----ს, ს-----სა და მ-----ს (მყიდველი) შორის გაფორმდა უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულება საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში, რომლის საფუძველზე, მ-----მა 2000 ლარად შეიძინა გ----- ჩ-----ის, თ---- წ-----ის, ა-----ის, გ-----ის, თ---- წ-----ის, რ-----ის და ს-----ის თა--საკუთრებაში არსებული უძრავი ნივთი, მდებარე ო--ს რაიონ--ს სოფელ ლ----- (სასოფლო – სამეურნეო, ფართობი 444 კვ.მ. ს/კ 8-0-2-0--), ასევე, 2-- წლის 15 აგვისტოს გ----- ჩ-----ის (გამყიდველი)წარმომადგენელს თ---- წ-----ს, ა-----ს, გ-----ს, თ---- წ-----ს, რ-----ს, ს-----სა და მ-----ს, ი---- ჩ-----სა და გ-----ს (მყიდველი) შორის გაფორმდა უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულება საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში, რომლის საფუძველზე, მ-----მა, ი---- ჩ-----მა და გ-----მა 2000 ლარად შეიძინეს გ----- ჩ-----ის, თ---- წ-----ის, ა-----ის, გ-----ის, თ---- წ-----ის, რ-----ის და ს-----ის თა--საკუთრებაში არსებული უძრავი ნივთი, მდებარე ო--ს რაიონ--ს სოფელ ლ----- (სასოფლო – სამეურნეო, ფართობი 444 კვ.მ. ს/კ 8-0-2-0--), ასევე 2-- წლის 0- სექტემბერს გ----- ჩ-----ის (გამყიდველი) წარმომადგენელს თ---- წ-----ს, ა-----ს, გ-----ს, თ---- წ-----ს, რ-----ს ს-----სა (გამყიდველი) და მ-----ს, ი---- ჩ-----სა და გ-----ს (მყიდველი) შორის გაფორმდა უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულება

საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოში, რომლის საფუძველზე, მ-----მა, ი---- ჩ-----
მა და გ-----მა 2000 ლარად შეიძინეს გ----- ჩ-----ის, თ---- წ-----ის, ა-----ის, გ-----
-----ის, თ---- წ-----ის, რ-----ის და ს-----ის თა--საკუთრებაში
არსებული უძრავი ნივთი, მდებარე ო--ს რაიო--ს სოფელ ლ----- (სასოფლო – სამეურნეო,
ფართობი 444 კვ.მ. ს/კ 8-0-2-0--).

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 2--- წლის 14 აგვისტოს უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულება
- 2--- წლის 15 აგვისტოს უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულება
- 2--- წლის 0- სექტემბრის უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულება

4.1.5 საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს ო--ს სარეგისტრაციო სამსახურის მიერ,
2012 წლის 03 მაისს მიღებული იქნა გადაწყვეტილება №8-----03 საკუთრების
უფლების რეგისტრაციის შესახებ, მართლზომიერ მფლობელობაში (სარგებლობაში)
არსებულ უძრავ ნივთზე – მდებარე ო-----, გ-----ის
მოთხოვნის დაკმაყოფილების თაობაზე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

-საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს ო--ს სარეგისტრაციო სამსახურის 2012 წლის
0----- №8-----03 გადაწყვეტილება.

4.1.6 საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს ქონების დეპარტამენტის რეგიონული
რეგისტრაციის მართვის სამსახურის ი----- მიერ, 2--- წლის 0- ივნისს
მიღებული იქნა გადაწყვეტილება №8----- უძრავი ნივთის დაყოფის საფუძველზე,
საკუთრების უფლების რეგისტრაციის შესახებ, უძრავ ნივთზე – მდებარე ო-----
-----, ს----- ჩ-----ის მოთხოვნის დაკმაყოფილების თაობაზე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

-საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს ქონების დეპარტამენტის რეგიონული
რეგისტრაციის მართვის სამსახურის ი----- 2--- წლის 0- ივნისის №8-----
----- გადაწყვეტილება.

4.1.7 საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს ქონების დეპარტამენტის რეგიონული
რეგისტრაციის მართვის სამსახურის ი----- მიერ, 2--- წლის 1- აგვისტოს
მიღებული იქნა გადაწყვეტილება №8----- უძრავი ნივთის დაყოფის საფუძველზე,
საკუთრების უფლების რეგისტრაციის შესახებ, უძრავ ნივთზე – მდებარე ო-----
-----, გ----- ჩ-----ის მოთხოვნის დაკმაყოფილების თაობაზე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

-საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს ქონების დეპარტამენტის რეგიონული
რეგისტრაციის მართვის სამსახურის ი----- 2--- წლის 1- აგვისტოს №8-----
----- გადაწყვეტილება.

4.1.8 საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს ქონების დეპარტამენტის რეგიონული რეგისტრაციის მართვის სამსახურის ი----- მიერ 2-- წლის 0- სექტემბერს მიღებული იქნა №8----- გადაწყვეტილება გარიგების საფუძველზე, საკუთრების უფლების რეგისტრაციის შესახებ, უძრავ ნივთზე – მდებარე ო-----, მ-----ის მოთხოვნის დაკმაყოფილების თაობაზე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

-საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს ქონების დეპარტამენტის რეგიონული რეგისტრაციის მართვის სამსახურის ი----- 2-- წლის 0- სექტემბრის №8----- გადაწყვეტილება.

4.1.9 საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს ქონების დეპარტამენტის რეგიონული რეგისტრაციის მართვის სამსახურის ი----- მიერ, 2-- წლის 13 სექტემბერს მიღებული იქნა №8----- – 0- გადაწყვეტილება გარიგების საფუძველზე, საკუთრების უფლების რეგისტრაციის შესახებ, უძრავ ნივთზე – მდებარე ო-----, მ-----ის მოთხოვნის დაკმაყოფილების თაობაზე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

-საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს ქონების დეპარტამენტის რეგიონული რეგისტრაციის მართვის სამსახურის ი----- 2-- წლის 13 სექტემბრის №8----- – 0- გადაწყვეტილება.

4.1.1-დადგენილია, რომ უძრავ ნივთზე უფლებათა რეესტრის მონაცემებით, 8----- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული – 1500 კვ.მ უძრავი ნივთის (სასოფლო – სამეურნეო, საკარმიდამო, 01/2 საცხოვრებელი საერთო ფართი 48- კვ.მ) მესაკუთრეები არიან: გ-----ი, ა-- ჩ-----ი, გ----- ჩ-----ი, თ---- წ-----ი, რ-----ი და ს----- ჩ-----ი. უფლების დამადასტურებელ დოკუმენტს წარმოადგენს – 201- წლის NAA2----- საარქივო ცნობა .

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

– 2012 წლის 0----- ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან

4.1.1- დადგენილია, რომ უძრავ ნივთზე უფლებათა რეესტრის მონაცემებით, 8----- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული – 1500 კვ.მ უძრავი ნივთის (სასოფლო – სამეურნეო, საკარმიდამო, შენობა –ნაგებობის საერთო ფართი 48-0) მესაკუთრეები არიან: ა-- ჩ-----ი, გ----- ჩ-----ი, თ---- წ-----ი და ს----- ჩ-----ი. უფლების დამადასტურებელ დოკუმენტებს წარმოადგენს –საარქივო ცნობა NAA2-----, გამიჯვნის ხელშეკრულებები.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

–2-- წლის 0- ივნისის ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან

4.1.12 დადგენილია, რომ უძრავ ნივთზე უფლებათა რეესტრის მონაცემებით, 8-0-2-0-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული – 444 კვ.მ უძრავი ნივთის (სასოფლო –სამეურნეო,

საკარმიდამო) მესაკუთრეები არიან: ან-----
----- . უფლების დამადასტურებელ დოკუმენტებს წარმოადგენს –
საარქივო ცნობა NAA2-----, და გამიჯვნის ხელშეკრულებები

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

– 2--- წლის 1- აგვისტოს ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან

4.1.13 დადგენილია, რომ უძრავ ნივთზე უფლებათა რეესტრის მონაცემებით, 8-0-2-0--
საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული – 812 კვ.მ უძრავი ნივთის (სასოფლო –სამეურნეო,
საკარმიდამო) მესაკუთრეები არიან: ან-----
----- . უფლების დამადასტურებელ დოკუმენტებს წარმოადგენს –
საარქივო ცნობა NAA2----- და გამიჯვნის ხელშეკრულებები

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

–2--- წლის 1- აგვისტოს ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან

4.1.14 დადგენილია, რომ უძრავ ნივთზე უფლებათა რეესტრის მონაცემებით, 8-0-2-0--
საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული – 444 კვ.მ უძრავი ნივთის (სასოფლო –სამეურნეო,
საკარმიდამო) მესაკუთრეები არიან: გ-----მ ჩ-----ი, ი---- ჩ-----ი, მ-----ი. უფლების
დამადასტურებელ დოკუმენტებს წარმოადგენს –ნასყიდობის ხელშეკრულებები.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

–2--- წლის 0- სექტემბრის ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან

4.1.15 დადგენილია, რომ უძრავ ნივთზე უფლებათა რეესტრის მონაცემებით 8-0-2-0--
საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული 244კვ.მ უძრავი ნივთის (შენობა ნაგებობის
საერთო ფართი – 48-კვ.მ) მესაკუთრეები არიან: გ-----ი, გ----- ჩ-----ი, გ-----მ ჩ-----
----ი, ი---- ჩ-----ი, მ-----ი და რ-----ი. უფლების დამადასტურებელ
დოკუმენტებს წარმოადგენს – საარქივო ცნობა NAA2-----, გამიჯვნის
ხელშეკრულებები და ნასყიდობის ხელშეკრულებები.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

– 2--- წლის 13 სექტემბრის ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი

5. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

საქმეში არსებული მასალების, მხარეთა ახსნა-განმარტებების, სარჩელის ფაქტობრივი და
სამართლებრივი საფუძვლების შემოწმებისა და საქმეში არსებული მტკიცებულებების
სამართლებრივი შეფასების შედეგად, სასამართლო მივიდა დასკვნამდე, რომ სარჩელი
უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ.

6. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

- საქართველოს კონსტიტუცია;

- საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსი;
- "საჯარო რეესტრის შესახებ" საქართველოს კანონი;
- "უძრავ ნივთებზე უფლებათა რეგისტრაციის შესახებ" საქართველოს კანონი;

7. სამართლებრივი შეფასება

7.1 საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 22-ე მუხლის პირველი და მეორე ნაწილების თა--ხმად, სარჩელი შეიძლება აღიძრას ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის ან ძალადაკარგულად გამოცხადების მოთხოვნით. თუ კანონით სხვა რამ არ არის დადგენილი, სარჩელი დასაშვებია, თუ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ან მისი ნაწილი პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს, ან უკანონოდ ზღუდავს მის უფლებას.

7.2 საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის I ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თა--ხმად, ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი არის ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ, ადმინისტრაციული კანონმდებლობის საფუძველზე გამოცემული ინდივიდუალური სამართლებრივი აქტი, რომელიც აწესებს, წყვეტს ან ადასტურებს პირის ან პირთა შეზღუდული წრის უფლებებსა და მოვალეობებს. ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტად ჩაითვლება, აგრეთვე, ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება მის უფლებამოსილებას მიკუთვნებული საკითხის დაკმაყოფილებაზე განმცხადებლისათვის უარის თქმის შესახებ, ასევე, ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემული ან დადასტურებული დოკუმენტი, რომელსაც შეიძლება მოჰყვეს სამართლებრივი შედეგები.

7.3 მოსარჩელის კომპეტენციაშია, თავად შეარჩიოს იმ ფორმის სარჩელი, რომელიც მას ესაჭიროება მიზნის განსახორციელებლად, ასევე უნდა განსაზღვროს დავის საგანი, სარჩელის შინაარსი და მოცულობა, სასამართლო შეზღუდულია მოცემული სარჩელით და საქმეს იხილავს ამ სარჩელის ფარგლებში.

7.4 საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ ქ/პუნქტის თა--ხმად, ადმინისტრაციული ორგანო წარმოადგენს ყველა სახელმწიფო ან ადგილობრივი თვითმმართველობის და მმართველობის ორგანოს ან დაწესებულებას, საჯარო სამართლის იურიდიულ პირს (გარდა პოლიტიკური და რელიგიური გაერთიანებებისა), აგრეთვე ნებისმიერ სხვა პირს, რომელიც კანონმდებლობის საფუძველზე ასრულებს საჯარო სამართლებრივ უფლებამოსილებებს. ამავე მუხლის „კ“ ქ/პუნქტის თა--ხმად კი, ადმინისტრაციული წარმოება გულისხმობს ადმინისტრაციული ორგანოს საქმიანობას ადმინისტრაციულ სამართლებრივი აქტის მომზადების, გამოცემის და აღსრულების, ადმინისტრაციული საჩივრის გადაწყვეტის, აგრეთვე, ადმინისტრაციული ხელშეკრულების მომზადების, დადების, ან გაუქმების მიზნით.

7.5 საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-3 მუხლის პირველი ნაწილის თა--ხმად, ამ კოდექსის მოქმედება ვრცელდება სახელმწიფო, ადგილობრივი თვითმმართველობისა და მმართველობის ორგანოების და დაწესებულებების, აგრეთვე იმ პირების საქმიანობაზე, რომლებიც ამ კოდექსის შესაბამისად, ითვლებიან ადმინისტრაციულ ორგანოებად.

7.6 საკუთრების უფლების სამართლებრივ გარანტიას, პირველ რიგში, წარმოადგენს საქართველოს კონსტიტუციის მე-7 მუხლი, რომლის შესაბამისად, "სახელმწიფო ცნობს და იცავს ადამიანის საყოველთაოდ აღიარებულ უფლებებს და თავისუფლებებს, როგორც წარუვალ და უზენაეს ადამიანურ ღირებულებებს. ხელისუფლების განხორციელებისას ხალხი და სახელმწიფო შეზღუდულნი არიან ამ უფლებებითა და თავისუფლებებით, როგორც უშუალოდ მოქმედი სამართლით".

საკუთრების უფლების კონკრეტული გარანტია მოცემულია კონსტიტუციის 2-ე მუხლში, რომლის თა--ხმადაც, საკუთრების უფლება და მემკვიდრეობის უფლება აღიარებულია და ხელშეუვალია, დაუშვებელია საკუთრების, მისი შეძენის, გასხვისების ან მემკვიდრეობით მიღების საყოველთაო უფლების გაუქმება. აღნიშნული უფლება არ წარმოადგენს აბსოლუტურ უფლებას, არამედ მითითებული მუხლი ითვალისწინებს საჯარო მიზნებისათვის, საკუთრებაში ჩარევის შესაძლებლობას. ამდენად, საქართველოს კონსტიტუციის მიხედვით, საკუთრების უფლებაში ნებისმიერი ჩარევა დასაშვებია, მხოლოდ 2-ე მუხლის მე-2 და მე-3 პუნქტებით გათვალისწინებულ ფარგლებში.

7.7 საკუთრების უფლება ასევე აღიარებულია ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა ევროპული კონვენციის პირველი დამატებითი ოქმის პირველი მუხლით, რომელიც საკუთრებით შეუფერხებელი სარგებლობის უფლებას უზრუნველყოფს. ამასთან, არ შეიძლება ვინმეს ჩამოერთვას თავისი საკუთრება, გარდა საჯარო ინტერესისათვის და კანონით და საერთაშორისო სამართლის პრინციპებით გათვალისწინებული პირობებით. აღნიშნული მუხლის საფუძველზე, საკუთრების უფლების პატივისცემა, მოიცავს სახელმწიფოს როგორც ნეგატიურ, ისე პოზიტიურ ვალდებულებებს.

7.8 საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 201-ე მუხლის მე-3 ნაწილიდან გამომდინარე, ადმინისტრაციული ორგანო (ადმინისტრაციული საჩივრის განხილვაზე უფლებამოსილი პირი) ადმინისტრაციულ საჩივართან დაკავშირებულ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს ამოწმებს კანონიერებისა და მიზანშეწონილობის თვალსაზრისით.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-5 მუხლით განმტკიცებული კანონიერების პრინციპიდან გამომდინარე, ადმინისტრაციულ ორგანოს უფლება არა აქვს კანონმდებლობის მოთხოვნების საწინააღმდეგოდ, გა--ხორციელოს რაიმე ქმედება, მე-60¹ მუხლიდან გამომდინარე კი, გამომცემი ადმინისტრაციული ორგანო, ხოლო საჩივრის ან სარჩელის შემთხვევაში - ზემდგომი ადმინისტრაციული ორგანო ან სასამართლო ბათილად ცნობს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს, თუ იგი ეწინააღმდეგება კანონს, ან არსებითად დარღვეულია მისი მომზადების, ან გამოცემის კანონმდებლობით დადგენილი სხვა მოთხოვნები. არსებით დარღვევად ჩაითვლება კანონის ისეთი დარღვევა, რომლის არარსებობის შემთხვევაში, მოცემულ საკითხზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი გადაწყვეტილება.

7.9 საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 96-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია ადმინისტრაციული წარმოებისას, გამოიკვლიოს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოება და გადაწყვეტილება მიიღოს ამ გარემოებათა შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე. ამავე მუხლის მეორე ნაწილის მიხედვით, დაუშვებელია, ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემას საფუძვლად დაედოს ისეთი გარემოება ან ფაქტი,

რომელიც კანონით დადგენილი წესით არ არის გამოკვლეული ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 53-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თა--ხმად, ადმინისტრაციული ორგანო უფლებამოსილი არ არის თავისი გადაწყვეტილება დააფუძნოს იმ გარემოებებზე, ფაქტებზე, მტკიცებულებებზე ან არგუმენტებზე, რომლებიც არ იქნა გამოკვლეული და შესწავლილი ადმინისტრაციული წარმოების დროს.

7.1- „საჯარო რეესტრის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის „თ“ პუნქტის თა--ხმად, რეგისტრაცია არის ნივთსა და არამატერიალურ ქონებრივ სიკეთეზე ამ კანონით განსაზღვრული უფლების, საჯარო-სამართლებრივი შეზღუდვის და საგადასახადო გირავნობის/იპოთეკის, უძრავ ნივთზე საკუთრების უფლებასთან დაკავშირებული ვალდებულების წარმოშობის, მათში ცვლილებისა და მათი შეწყვეტის, უძრავ ნივთზე საკუთრების უფლების მიტოვების, მიწის მიზნობრივი დანიშნულების და სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთის კატეგორიის შეცვლის, ტყის ფონდის საზღვრის დადგენის და მასში ცვლილების, გეოგრაფიული ობიექტების, მათი კომპლექსებისა და ნაწილების ნუმერაციის და მათ შესახებ მონაცემების, ნივთსა და არამატერიალურ ქონებრივ სიკეთეზე უფლების სუბიექტისა და ობიექტის საიდენტიფიკაციო მონაცემების, მეწარმეთა და არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირების „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონითა და საქართველოს სამოქალაქო კოდექსით განსაზღვრული სავალდებულო სარეგისტრაციო მონაცემების, მათში ცვლილებისა და მათი შეწყვეტის, შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოებისა და კომანდიტური საზოგადოების პარტნიორთა წილებზე საკუთრების უფლების შეზღუდვასთან დაკავშირებული ვალდებულებების წარმოშობის, მათში ცვლილებისა და მათი შეწყვეტის შესახებ, მონაცემთა აღრიცხვა შესაბამის რეესტრში, რეგისტრაციის თაობაზე გადაწყვეტილების მიღებით.

„საჯარო რეესტრის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-9 მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, რეგისტრაცია წარმოებს უშუალოდ სარეგისტრაციო თუ სხვა დოკუმენტების, აგრეთვე ამ დოკუმენტაციის სათა--დო წესით შექმნილი ელექტრონული ასლების საფუძველზე, ხოლო ამ კანონის მე-2 მუხლის „კ“ პუნქტის მიხედვით, სარეგისტრაციო დოკუმენტი არის სამართლებრივი აქტი, რომელიც უშუალოდ წარმოშობს ამ კანონით განსაზღვრული რეგისტრაციის მოთხოვნის უფლებას.

„საჯარო რეესტრის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-8 მუხლის მე-3 პუნქტის თა--ხმად, მარეგისტრირებელი ორგანო უფლებამოსილია კონკრეტულ შემთხვევაში, დამატებით მოითხოვოს სარეგისტრაციო წარმოებასთან დაკავშირებული ნებისმიერი დოკუმენტის ან ინფორმაციის წარმოდგენა, რომელიც აუცილებელია განცხადებით მოთხოვნილ საკითხზე გადაწყვეტილების მისაღებად.

7.1- „საჯარო რეესტრის შესახებ“ საქართველოს კანონის 2--ე მუხლის თა--ხმად, მარეგისტრირებელი ორგანო იღებს გადაწყვეტილებას სარეგისტრაციო წარმოების შეჩერების შესახებ, თუ განცხადებას არ ერთვის საქართველოს კანონმდებლობით განსაზღვრული დოკუმენტი ან ინფორმაცია, რომელიც აუცილებელია განცხადებით მოთხოვნილ საკითხზე გადაწყვეტილების მისაღებად, ან/და არ არის გადახდილი სააგენტოს მიერ გაწეული მომსახურების საფასური, ასევე, განცხადება, ან/და

თანდართული დოკუმენტი ან ინფორმაცია არ იძლევა ნივთსა და არამატერიალურ ქონებრივ სიკეთეზე უფლების, უძრავ ნივთზე საკუთრების უფლებასთან დაკავშირებული ვალდებულების, მათში ცვლილების და მათი შეწყვეტის, საჯარო-სამართლებრივი შეზღუდვის, საგადასახადო გირავნობის/იპოთეკის საგნისა და სუბიექტის, ან/და საგნის მესაკუთრის ან მართლზომიერი მფლობელის იდენტიფიკაციის საშუალებას. ამასთან, ამ კანონის მე-8 მუხლის მე-3 პუნქტის თა--ხმად, მარეგისტრირებული ორგანო უფლებამოსილია კონკრეტულ შემთხვევაში, დამატებით მოითხოვოს სარეგისტრაციო წარმოებასთან დაკავშირებული ნებისმიერი დოკუმენტის ან ინფორმაციის წარმოდგენა, რომელიც აუცილებელია განცხადებით მოთხოვნილ საკითხზე გადაწყვეტილების მისაღებად;

სასამართლო განმარტავს, რომ სამოქალაქო პროცესი აგებულია რა შეჯიბრებითობის პრინციპზე, მხარეებს უფლებებთან ერთად აკისრებს თავისივე ინტერესებისათვის აუცილებელ საპროცესო მოვალეობებს, რომელთა შეუსრულებლობა იწვევს ამავე მხარისათვის არახელსაყრელ შედეგს. ეს და--წესი განმტკიცებულია სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლით, რომლითაც მოდავე მხარეებს თა--ბარი შესაძლებლობა აქვთ განსაზღვრონ ფაქტები თავიანთი მოთხოვნებისა თუ შესაგებლის დასასაბუთებლად და თვითონვე მიიღონ გადაწყვეტილება, თუ რომელი მტკიცებულებებით უნდა იქნეს დადასტურებული ეს ფაქტები. ამავე კოდექსის 102-ე მუხლით, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს, ამ გარემოებათა დამტკიცება შეიძლება თვით მხარეთა (მესამე პირთა) ახსნა-განმარტებით, მოწმეთა ჩვენებით, ფაქტების კონსტატაციის მასალებით, წერილობითი თუ ნივთიერი მტკიცებულებებითა და ექსპერტთა დასკვნებით. საქმის გარემოებები, რომლებიც კანონის თა--ხმად, უნდა დადასტურდეს გარკვეული სახის მტკიცებულებებით, არ შეიძლება დადასტურდეს სხვა სახის მტკიცებულებებით. ხსენებული კოდექსის 1-3-ე მუხლის მიხედვით, მტკიცებულებებს სასამართლოს წარუდგენენ მხარეები.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-6 მუხლი ადგენს თუ ადმინისტრაციულ ორგანოს რომელიმე საკითხის გადასაწყვეტად, მინიჭებული აქვს დისკრეციული უფლებამოსილება, იგი ვალდებულია ეს უფლებამოსილება გა--ხორციელოს კანონით დადგენილ ფარგლებში. ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია გა--ხორციელოს დისკრეციული უფლებამოსილება მხოლოდ იმ მიზნით, რომლის მისაღწევადაც მინიჭებული აქვს ეს უფლებამოსილება. ხოლო მე-7 მუხლის თა--ხმად, დისკრეციული უფლებამოსილების განხორციელებისას, არ შეიძლება გამოიყენოს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი, თუ პირის კანონით დაცული უფლებებისა და ინტერესებისათვის მიყენებული ზიანი არსებითად აღემატება იმ სიკეთეს, რომლის მისაღებადაც იგი გამოიყენა. დისკრეციული უფლებამოსილების განხორციელებისას, გამოცემული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტით გათვალისწინებულმა ზომებმა არ შეიძლება გამოიწვიოს პირის კანონიერი უფლებებისა და ინტერესების დაუსაბუთებელი შეზღუდვა.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-60¹ მუხლის მე-2 ნაწილის თა--ხმად, ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მომზადების, ან გამოცემის წესის არსებით დარღვევად ჩაითვლება ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა ამ კოდექსის 32-ე ან 34-ე მუხლით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული წარმოების სახის დარღვევით, ან/და კანონის ისეთი დარღვევა, რომლის არსებობის შემთხვევაში მოცემულ

საკითხზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი გადაწყვეტილება.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ გასაჩივრებული ადმინისტრაციული აქტების გამოცემისას, ადმინისტრაციულმა ორგანომ სრულყოფილად არ ჩაატარა ადმინისტრაციული წარმოება, არ გამოიკვლია მთელი რიგი გარემოებები და შეფასება არ მიუცია საქმისთვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოებისათვის.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ გასაჩივრებული აქტი არ იქნა მიღებული საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოებების გამოკვლევის საფუძველზე. ადმინისტრაციულ ორგანოს არ შეუფასებია ის დოკუმენტაცია, რომელიც არსებობდა სადავო უძრავ ქონებასთან დაკავშირებით, სადავო აქტის გამოცემამდე. სასამართლო აღნიშნავს, რომ სარეგისტრაციო სამსახურში დაცული სარეგისტრაციო დოკუმენტაცია (მათ შორის, ტექნიკური პასპორტი) შეიცავდა ინფორმაციას ნ-----ი ჩ-----ის მართლზომიერ მფლობელობასა და საკუთრებაში არსებული სადავო უძრავი ქონების შესახებ. ადმინისტრაციულ ორგანოს - საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს სარეგისტრაციო სამსახურს სადავო უძრავი ქონების რეგისტრაციამდე, უნდა შეედარებინა სარეგისტრაციოდ წარმოდგენილი დოკუმენტაცია საჯარო რეესტრში (მათ შორის, ტექალრიცხვის არქივში) დაცულ დოკუმენტებთან, რათა სარწმუნოდ დაედგინა საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე ფაქტები.

სასამართლო განმარტავს, რომ სასამართლოს უფლებამოსილება სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად, ბათილად ცნოს ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მიღებული ადმინისტრაციული აქტები, განსაზღვრულია საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის მე-4 ნაწილით, კერძოდ, აღნიშნული ნორმის თა--ხმად, თუ სასამართლო მიიჩნევს, რომ ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი გამოცემულია საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის გარემოების გამოკვლევისა და შეფასების გარეშე, რაც მოცემულ შემთხვევაში სახეზეა, იგი უფლებამოსილია სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად, ბათილად ცნოს იგი და დაავალოს ადმინისტრაციულ ორგანოს ამ გარემოებათა გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ გამოსცეს ახალი ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი. სასამართლო ამ გადაწყვეტილებას იღებს, თუ ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობისათვის არსებობს მხარის გადაუდებელი კანონიერი ინტერესი _ რაც მოცემულ შემთხვევაში სახეზეა.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის თა--ხმად, „წერილობითი ფორმით გამოცემული ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი უნდა შეიცავდეს წერილობით დასაბუთებას“. ამავე მუხლის მე-5 ნაწილის თა--ხმად, „ადმინისტრაციული ორგანო უფლებამოსილი არ არის თავისი გადაწყვეტილება დააფუძნოს იმ გარემოებებზე, ფაქტებზე, მტკიცებულებებზე ან არგუმენტებზე, რომლებიც არ იქნა გამოკვლეული და შესწავლილი ადმინისტრაციული წარმოების დროს“.

სასამართლოს მოსაზრებით, ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32.4. მუხლით მინიჭებული უფლებამოსილება სასამართლომ უნდა გამოიყენოს იმ ვითარებაში, როცა სასამართლო წესით ვერ ხერხდება ფაქტობრივი გარემოებების დადგენა და შეფასება. შესაბამისად, შეუძლებელი ხდება სადავო ადმინისტრაციული აქტის მატერიალური კანონიერების შეფასება. აღნიშნული პროცესუალური შესაძლებლობა ემსახურება ადმინისტრაციული ორგანოების მიერ განხორციელებულ მმართველობის კანონიერებაზე

სასამართლო კონტროლის სრულფასოვან რეალიზაციას და მართლმსაჯულების ეფექტიან განხორციელებას. იმ პირობებში, როცა ადმინისტრაციულ ორგანოს საერთოდ არ მოუხდენია ფაქტობრივი გარემოებების დადგენა – შეფასება, ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში შეუძლებელი ხდება მათი გამოკვლევა. მოპასუხე ადმინისტრაციულმა ორგანომ სადავო აქტის გამოცემისას, ობიექტურად არ გამოიკვლია საქმის გარემოებები და არ შეასრულა კანონით მისთვის დაკისრებული მოვალეობები, რის შედეგადაც მათ მიერ მიღებული გადაწყვეტილება არ შეესაბამება კანონმდებლობის მოთხოვნებს.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 1-8-ე მუხლის პირველი ნაწილის თა--ხმად, თუ კანონით ან მის საფუძველზე გამოცემული კანონქვემდებარე აქტით, სხვა რამ არ არის დადგენილი, ადმინისტრაციულ საჩივარს განიხილავს და გადაწყვეტს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამომცემი ადმინისტრაციული ორგანო, თუ იქ არსებობს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამომცემი თა--მდებობის პირის, ან სტრუქტურული ქვედა--ყოფის ზემდგომი თა--მდებობის პირი. ამავე მუხლის მეორე ნაწილის თა--ხმად, ადმინისტრაციული ორგანოს ხელმძღვანელი თა--მდებობის პირის მიერ გამოცემული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის თაობაზე წარდგენილ საჩივარს განიხილავს და გადაწყვეტს ზემდგომი ადმინისტრაციული ორგანო.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 1-5-ე მუხლის თა--ხმად, თუ ამ თავით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ადმინისტრაციულ საჩივართან დაკავშირებით ადმინისტრაციული წარმოებისას, გამოიყენება მარტივი ადმინისტრაციული წარმოების წესები. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 96-ე მუხლის პირველი ნაწილის თა--ხმად, ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია ადმინისტრაციული წარმოებისას, გამოიკვლიოს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოება და გადაწყვეტილება მიიღოს ამ გარემოებათა შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე. ამავე მუხლის მეორე ნაწილის თა--ხმად დაუშვებელია, ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემას საფუძვლად დაედოს ისეთი გარემოება ან ფაქტი, რომელიც კანონით დადგენილი წესით არ არის გამოკვლეული ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ. ამავე კოდექსის 201-ე მუხლის პირველი ნაწილის თა--ხმად, ადმინისტრაციულ ორგანოს ადმინისტრაციული საჩივრის განხილვის შედეგად, გამოაქვს ერთერთი შემდეგი გადაწყვეტილება: ა) ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილების შესახებ; ბ) ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის თაობაზე; გ) ადმინისტრაციული საჩივრის ნაწილობრივ დაკმაყოფილების შესახებ. ამავე მუხლის მესამე ნაწილის თა--ხმად კი, ადმინისტრაციულ საჩივართან დაკავშირებულ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს კანონიერებისა და მიზანშეწონილობის თვალსაზრისით, ამოწმებს ადმინისტრაციული ორგანო. ადმინისტრაციული საჩივრის განმხილველი ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია შეამოწმოს, აკმაყოფილებს თუ არა ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი კანონის იმ მოთხოვნას, რომელიც ადმინისტრაციული საჩივრის წარმდგენ პირს ანიჭებს რაიმე უფლებას ან უპირატესობას.

მოპასუხე მხარეს თუ არ წარმოუდგენია და საქმეში არ მოიპოვება მტკიცებულება, იმის შესახებ. რომ სადავო ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ – სამართლებრივ აქტის მიღების დროს შესწავლილი იყო საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებები. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, დარღვეულია ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 53-ე მუხლის მე-5 პუნქტის მოთხოვნა, რომლის მიხედვითაც, ადმინისტრაციული ორგანო

უფლებამოსილი არ არის თავისი გადაწყვეტილება დააფუძვნოს იმ გარემოებებზე, არგუმენტებზე, რომლებიც არ არის სათა--დოდ გამოკვლეული და შესწავლილი. ხოლო საქართველოს ასკ-ის მე-1- მუხლის მეორე ნაწილის თა--ხმად, ინდივიდუალური ადმინისტრაციული აქტის ბათილად ცნობის ან ძალადაკარგულად გამოცხადების შესახებ, სარჩელის წარდგენის შემთხვევაში, მტკიცების ტვირთი ეკისრება ადმინისტრაციულ ორგანოს, რომელმაც გამოსცა ადმინისტრაციული აქტი.

სასამართლო ადმინისტრაციულ ორგანოს უტოვებს საბოლოო გადაწყვეტილების _ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემის პრეროგატივას. სასამართლო, ასევე, იმ შემთხვევაში, როდესაც დაადგენს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემაზე უარის უკანონობასა და მოსარჩელის სუბიექტური უფლების ხელყოფას, ავალებს ადმინისტრაციულ ორგანოს გამოსცეს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი, რამდენადაც სასამართლო არ არის უფლებამოსილი თვითონ გა--ხორციელოს ადმინისტრაციული ორგანოსადმი კანონით მინიჭებული დისკრეციული უფლებამოსილება.

განსახილველ შემთხვევაში, სასამართლო განმარტავს, რომ სადავო აქტების გამოცემისას, მოპასუხე მხარის მიერ დარღვეულ იქნა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 96.1 მუხლი, კერძოდ, ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ, ადმინისტრაციული წარმოებისას, არ არის გამოკვლეული საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოება და გადაწყვეტილება არ არის მიღებული ამ გარემოებათა შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე. ამიტომ სასამართლოს მიაჩნია, რომ საქართველოს ასკ-ის 32-ე მუხლის მე-4 ნაწილის საფუძველზე აქტის გამოცემა უნდა დაევალოს საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს ქონების რეგისტრაციის დეპარტამენტის რეგიონული რეგისტრაციის მართვის სამსახურის იმ-----ს, რომელმაც უნდა ჩაატაროს ადმინისტრაციული წარმოება, ჩართოს ადმინისტრაციულ წარმოებაში ყველა დაინტერესებული პირი, მისცეს მათ აზრის გამოთქმის საშუალება და საქმის ფაქტობრივი გარემოებების სრულყოფილი გამოკვლევის შედეგად, მიიღოს დასაბუთებული გადაწყვეტილება.

სასამართლო განმარტავს, რომ სამართლებრივი სახელმწიფოს მოთხოვნაა, რომ მმართველობის ორგანოები ქმედებას ახორციელებდნენ შეფარდებითობის პრინციპის თა--ხმად, რაც გულისხმობს, რომ ადმინისტრაციული ორგანოების საქმიანობამ არ გამოიწვიოს დასახული მიზნების შეუსაბამო შედეგები. თუ ქმედების განსახორციელებლად რამდენიმე გზა არსებობს, ორგანო ვალდებულია, იხელმძღვანელოს იმ საშუალებით, რომელიც მოქალაქესა თუ საჯარო ინტერესებს მინიმალურ ვნებას მიაყენებს. ასევე, სამართლებრივი სახელმწიფოს არსებობა წარმოშობს პიროვნების კანონიერი ნდობის დაცვის პრინციპს. მოქალაქის რწმენა ადმინისტრაციული ქმედების მართლზომიერებაში უნდა იყოს დაცული.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-9 მუხლის პირველი ნაწილის თა--ხმად, ადმინისტრაციული ორგანოს დაპირება არის ადმინისტრაციული ორგანოს წერილობითი დოკუმენტი, რომელიც ადასტურებს, რომ მოცემული ქმედება განხორციელდება, რაც შეიძლება გახდეს დაინტერესებული მხარის კანონიერი ნდობის საფუძველი.

ზემოაღნიშნული მსჯელობიდან გამომდინარე სასამართლოს მიაჩნია, რომ სადავო

საკითხის გადაწყვეტლად, ბათილად უნდა იქნეს ცნობილი საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს ო--ს სარეგისტრაციო სამსახურის 2012 წლის 0----- N8-----, საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს ქონების დეპარტამენტის რეგიონული რეგისტრაციის მართვის სამსახურის ი----- 2--- წლის 0- ივნისის N8-----, 2--- წლის 13 სექტემბრის N 8-----, 2--- წლის 1- აგვისტოს N8-----, 2--- წლის 0- სექტემბრის N8----- რეგისტრაციის შესახებ, საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს იურიდიული დეპარტამენტის უფროსის 2--- წლის 1- ოქტომბრის №4---- ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ, გადაწყვეტილებები და დაევალოს მოპასუხე მხარეს საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ, გამოსცეს ახალი ადმინისტრაციულ სამართლებრივი აქტები.

8. უზრუნველყოფის ღონისძიებასთან დაკავშირებული საკითხები

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 199¹-ე მუხლის შესაბამისად, სარჩელის მიღებაზე უარის თქმის, სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის, სარჩელის განუხილველად დატოვების, ან საქმის წარმოების შეწყვეტის შემთხვევაში, სასამართლო თავისი გადაწყვეტილებით (განჩინებით), აუქმებს ამ სარჩელთან დაკავშირებით გამოყენებულ - უზრუნველყოფის ღონისძიებას, რაც საჩივრდება ამ გადაწყვეტილების (განჩინების) გასაჩივრებისათვის კანონით დადგენილი წესით.

განსახილველ შემთხვევაში, ამბროლაურის რაიონული სასამართლოს 2017 წლის 1-დეკემბრის განჩინებით, დაკმაყოფილდა მოსარჩელის წარმომადგენლის შუამდგომლობა სარჩელის უზრუნველყოფის შესახებ და სარჩელის უზრუნველყოფის მიზნით ყადაღა დაედო უძრავ ქონებას მდებარე ო-----, ს/კ № 8-0-2-0-------; N 8-0-2-0-- და N 8-0-2-0-- ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში, სასარჩელო მოთხოვნა დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ, ამ ეტაპზე არ არსებობს გამოყენებული სასარჩელო უზრუნველყოფის ღონისძიების გაუქმების საპროცესო-სამართლებრივი საფუძველი.

9. საპროცესო ხარჯები

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-1- მუხლისა და სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53.1. მუხლის საფუძველზე, მოპასუხეებს გ----- ჩ-----ის სასარგებლოდ უნდა დაეკისროს მის მიერ, სახელმწიფო ბაჟის სახით გადახდილი – 1-0 (ასი) ლარის ა--ზღაურება.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი, მე-2, მე-1-, მე-12-13, 22-ე, 32-ე მუხლებით და საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8 მუხლით, 243-244-ე, 248-249-ე, 257-ე, 364-ე, 367-ე და 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

1. გ----- ჩ-----ის სარჩელი ნაწილობრივ დაკმაყოფილდეს;

2. სადავო საკითხის გადაწყვეტლად, ბათილად იქნეს ცნობილი: საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს ო--ს სარეგისტრაციო სამსახურის 2012 წლის 0----- N8-----, საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს ქონების დეპარტამენტის რეგიონული რეგისტრაციის მართვის სამსახურის ი----- 2--- წლის 0- ივნისის N8-----, 2--- წლის 13 სექტემბრის N 8-----, 2--- წლის 1- აგვისტოს N8-----, 2--- წლის 0- სექტემბრის N8----- რეგისტრაციის შესახებ, საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს იურიდიული დეპარტამენტის უფროსის 2--- წლის 1- ოქტომბრის №4---- ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ გადაწყვეტილებები და დაევალოს ადმინისტრაციულ ორგანოს, საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ, გამოსცეს ახალი აქტი;

3. მოპასუხე საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს მოსარჩელე გ----- ჩ-----ის სასარგებლოდ, დაეკისროს 1-0 (ასი) ლარის გადახდა, მის მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის ასა--ზღაურებლად;

4. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს მხარეთათვის დასაბუთებული გადაწყვეტილების გადაცემიდან – 14 დღის ვადაში, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (ქ. ქუთაისი, ნიუპორტის ქ. №32) სააპელაციო საჩივრის შეტანის გზით, ამბროლაურის რაიონული სასამართლოს (ქ. ამბროლაური, კოსტავას ქ. №13) მეშვეობით.

მოსამართლე:

გ-----მ

გოცირიძე